

El Baal Bel 1

– Bayram KAYA · 16 Nisan 2017

Ön ittifak içindeki süreçlerin değişen, dönüşen, gelişen zamanının her aşaması içinde yeni olan birçok onca süreç yansımaları ortaya çıkıyordu. Belli belirsiz olan bu sis bulutu gerisinde bir siluet belirmeye başlamıştı. Bu siluet yeni durumun mana anlayıştıydı.

Bu siluetti yansımayı veren süreçlerden birisi ittifakın mal mülk sahipliği yansımasından kişi sahipliği yansımasına geçişse; yani tüme ait olabilmenin yanında kişi sahipliğinin olabileceğini düşündürmek ise; bir diğeri de kült merkezi depolarında biriken kamu mallarının; ortaya koyduğu bu muktedirliklerin de kişi öznelerine, kişi muktedirlikti (kişi yapabilirlikti) sahiplik, oluşu ile yansımasıydı.

İttifakın mal sahipliği ile ittifakın üreten ilişki sahipliği nedenle, ittifakın artık ürün depoladığı zenginlik birikimleri vardı. Bu birikimler ittifakın potansiyel bir güç kazanmasıydı. İttifakın bu süreçle kazandığı durum; hükmedici muktedirlik ya da yapabilirlikti. Kişiler bu yapabilirlik içinde olmalarını kendi kişisi düzlemlerine doğru çözümler olmakla, yapabilirlikleri kendisine maal etme düşüncesinin hayallerini kurdular. Ortak grup bencilliğini kendisine maal etme işi, som kişi bencilliğinden başka bir şey değildi.

Kişiler ittifakı durumlu, kolektif olan potansiyelden; yavaş yavaş kendi kişi sahipliği içinde yapabilecek olmalarının hayalini çıkarmaya başlamışlardı. Bu kolektif güç sentezli bir durumu kişisel duruma indirir olan bir çözümlenmeydi. İttifak sahipliği yerine; kolektifin gücü üzerinde, kişisi sahipliğini kılar olmanın düşüncesini kuran kişiler, kendi kazanacağı hükmedici muktedirliklerin farkına varmaya başlamışlardı.

Yeni durum şuydu. Genel yararı sağlama üzerindeki çevrimler, kişi sahipliği üzerinde kişi yararına dönüşecekti. Kişi yararına dönüşecek olanlar ittifak sahipliği içindeki, ittifakı güçtü. İttifakı sinerjiydi. İttifakı çevrimle birbirleri için farklı kullanım değerleri üretmekti. İttifakın malını, mülkünü; üretim araçlarını kişi sahipliğine dönüşmekti. Bu nedenle kişi sahipliğini dile getirmeye başlamış olmalarıydı.

Kendisi metal balta, çapa, kazma yapıyor; ama koyun besleyip yün kırıpamıyordu. Yün eğiremiyor. İpi boyayıp, dokuma yapıp, giysi üretemiyordu. Bu nedenle kişi sahipliğini meşru ve mantıklı kılamıyordu. Üstelik bunu mana edecek bir iradeyi de ortaya koyamıyordu. Bunu nasıl mana edecekti?

Bunları dile getirme herkese şaşkınlık vermekle yaramaz (muzır) bir söylemdiler. Ancak tikel kişilerin fıslıtyla dile getirdiği söylemlerdi. "Kutsal mekândaki zenginlikler senin olsa istemez miydin? Tüрю masumane duygularla başlayan muzır düşünceler ortalığa salınmıştı. Bu "senin olsa söylemli" algı som bencillik olmakla, kişisel sahipliği olur tutumlar da çelişkin düşünce yansımalarını vermeye başlamıştı.

Bu düşünceler önce şaşkınlıklar yarattı. Bir süre sonra şaşkınlıklara alışıldı. Tikel olan bu çalkantılı

düşünce yansıması, giderek tümeli bir düşünce yansıması olmuştu. Bir süre sonra çalkantılı olan ortam, kişilerin muzır olan ortam dalgalanmasına düşünce olarak alışılmaları nedeniyle durulan ortam şaşkınlıkları sakinleşmişti. Buna karşın ortam dalgalanması zenginliğe sahip olmak isteyen kişilerin gizli ajandası olmayı, devam ettiriyordu.

Genel yararın içindeki rahatlık karşısında kişiler, kişisi sahipliğe neden eğilim gösteriyorlardı? Bir kere yansıma ortaya çıkmıştı. Bu yansımaların öznel söylemler içinde sindirilmesi gerekiyordu. İkincisi kişisi sahip oluşun kazandıracığı hükmediş; kişi bencilliği arzularına uygun şekilde, ittifakı muktedirlikler sayesinde ayan beyan ortaya konmuştu. Kişi, kişi sel olan bu bencil heveslere kapıldı.

Kişi önce kendisini gözetip kendisini ön plana çıkarır. Totemi yapı ve ittifakı yapı kişi bencilliğini sosyal sağlatma olan bencillik ve toplumsal bencillik üzerinde sağlatma yapmakla; sağlama yapmakta biraz gecikme oluyordu. Ortaklaşa sağlayış kişinin kendisini öne çıkarmasını geriletmele kişiye sabretmeyi öğretmişti.

Kamu sal birikimli zenginliklere, kişisi tasarrufla sahip oluş duygusu, kamu sal olan sahiplik duygusuna göre yeni olan; yeni ortaya çıkmanın olanaklarıyla süreç olabilen düşüncelerden biriydi. Yani kolektif sahiplik üzerinde yansıyan kişi tasarruflu mal mülk sahibi olma düşüncesi; yeni bir düşünceydi. Yeni olan da; bilinemez olan da, çekiciydi.

Söz gelimi rahat ortam içinde olan bir kişi yamacı dolaşmakla ya da helikopterle vs. zirveye çıkabilir olacak iken; tehlikelerle dolu buzdan olan dimdik yamaca tırmanır. Hem de durup dururken. Hem de hiç kimse onu zorlamazken. Kişi neden buz dağın dikliğine tırmanıp, başına onca kaza, belayı sarar ki?

Hatta kişi bu tırmanışla boş boşuna bir ölümü göze alır. Kimse ondan bu işin yorgunluk çekmesini sıkıntı çekmesini onda istemediği gibi kimse onu buna zorlamaz! İşte kişiler buzuyla dimdik yamacın tehlikelerine neden tırmanırlarsa; aynı nedenle ittifakı ortamdaki kişiler de, ittifakı ortam rahatlığına göre çetin ve yorucu olacak bin bir ölümleri ve zulmü tetikleyecek olan kişi sel mal sahipliği hırsını da, bu nedenle göze alırdılar. Yansıma şartları oluştu mu tekil de olsa tikel de olsa eylemi, kaçınılmazdı.

Önce yol yürünecekti. Yürünen yolda karşılaşılan yol kazasıyla sonradan cebelleş ilenecekti. Günümüzde dahi, demokratik sistem içinde; demokrasinin nimetlerini yiyen kişiler; utanıp sıkılmadan, tarihe karşı bilinçsiz gibi oluşla, bizde ve Latin Amerika ülkelerinde olduğu gibi tiranlığı; halkoyuna sunmazlar mı?

Demokrasinin kazanımları içindeyken günümüzdeki halk oylaması süreçlerinde tiranlığa %80 gibi bir oyla nasıl teveccüh gösterildikleri, hepimizin bilincindedir. Nasıl bunlarda şaşacak bir şey görmüyor isek(!) genel yararın içindeki rahatlıkta özel mülkiyetçi köleci sisteme geçişte de aynı kural ve kaideler ile aynı psikolojinin geçerli olmasında da şaşacak bir şey yoktur.

Halk oylamalarında bununla kalınmaz. Halkoyu içinde monarşiye evet diyenlerin, Allah ve din dostu olduğu söylemiyle yetinilmez monarşistler cennetle müjdelenirler! Hayır diyeceklerin din ve Allah düşmanlıkları söylenir. Ne vatan haini, ne de terörist olmadıkları kalır. Cehennemlik oldukları söylenir.

Bencil oluş kolektifin gücünü payı mal yaparken sınıfsal çıkarların savunulmasıyla boy verdi. Kolektif paydaşlık efendi köle türü sınıflar dayanışmalı paydaşlığa dönüşmüştü. İttifaktı kolektif yaşam içindeki kişileri; özel mal mülk sahipliğine çağırıldılar. Bu ittifakı sentezin parçalamaydı. İttifak önce totem gruplar düzleminde ayrışma yapmış olmalılar.

Büyük kütleyi parçalamak için davet söylemlerini totem düzlemlerine atıflar yapmakla propaganda etmiş olmaları çok çok kuvvetli bir olasılıktır. Bugün de aynı şeyi yapmakla etniği söyleriz.

Aslında gruplara parçalananlar ittifakı kazanımların gücüyle yansıyorlardı. Bu gruplar ne totem düzeyli kişilerdi ve ne de grupturlar totem düzlemlerinin gelişmişlik düzeyi içinde kalmışlardı. Köprünün altında çok su geçmişti. Gruplar ve kişiler o günün şartları gereği oluşla ittifakı donanımlıydılar.

Zengin ve fakir oluşa giden yol İttifak içinde önce fısıltıyla konuşuldu. Fısıltılılar zenginliklerini grup ya da kişiler sahipliği üzerindeki oldubittilerini, ortaya karışık sunum tartışmalarını ortaya koymuştu.

Yeni olana karşı başlarda aklında kuşkuları oluşan kişilerin veya grupların bu kuşkuları; yapılan bu algı yaratan tartışmalar içinde bencilliğin verdiği taamca düşünce alışmaları içinde dağılmıştı. Eldeki keklik damdaki tavuktan iyidir demenin deneyimini de bilmiyorlardı.

Kuşkuları dağılan kişilerin karşısında da; özel mülkiyetçi sahiplik tutkunu olan kimi kişilerin kafasında bu sahipliklerle nelere kadir olacaklarının gizli ajandalı, plânları vardı. Bu tarz gelişmeleri içinde olan ortam süreçleri, oluşan yeni mana ile süreç sonunda, ağzındaki baklayı ortaya çıkardı. Oluşan mana El 'düşüncesi'ydü. Süreç sık sık ağız (söyleyiş) değişen El iradeli söylemlerle meşru olacaktı.

İttifakın elinde olan zenginliklere El, "mülk benim" diyordu. Böylece El mülk; El'in sahipliği olup, bu kaydı şartla El insanın ve mülkün sahibi benim diyordu. El bu sahiplik seslenmesiyle, mülk sahiplik durumu olmayanlara karşı sürece; yüzde yüz etki ile önde başlıyordu. Mutlak hükümlerim elimde diyordu. Mülk demek, hüküm ve hükümlerim elinde tutmakla; iradeydi. İrade sahipliği'dü. Karar vermeydi. Karar almaydı. Kararlarına başvurulmaydı. Kararlarına biat edilmeydi.

El sahibi olduğu mülkünden ötürü "El hükmü limen galebe" oluyordu. Üstün gelenin; ya da üstünlerin hükmü olmakla, El'in dediği olur diyordu. Yani kısaca galibin dediği olur diyordu. Galip olan da EL'di. Çünkü El ortaklığın malı mülkü olanın tek sahibiydi. EL'in dediği olacaktı. Çünkü EL'in sahibi olduğu malı, mülkü ve kul insanları vardı. Çünkü galip olanın mülkü vardı.